N° 270. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 14 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 66.) **BESLUIT** *van den 3den November* 1860, *houdende goedkeuring van de statuten der vereeniging, genaamd:* Maatschappij ter bevordering van Nijverheid in het Westerkwartier der provincie Groningen, *en erkenning dier vereeniging als regtspersoon.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op een aan Ons ingediend verzoekschrift van *A. G. Meder*, medicinae doctor te *Nordhorn*, en *P. Dijksterhuis*, hoofdonderwijzer te *Grijpskerk* (provincie *Groningen*), overleggende de statuten der voor minder dan dertig jaren aangegane vereeniging genaamd *Maatschappij ter bevordering van Nijverheid in het Westerkwartier der provincie Groningen*, en als voorzitter en secretaris dier vereeniging verzoekende, dat deze door Ons als regtspersoon mogt worden erkend;

Gelet op de voorschriften der wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* n°. 32) in het algemeen en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie, dd. 2 dezer, n°. 123, algemeen secretariaat;

Hebben goedgevonden en verstaan:

De Statuten der vereeniging, genaamd: *Maatschappij ter bevordering van Nijverheid in het Westerkwartier der provincie Groningen*, gelijk die bij het verzoekschrift zijn overgelegd, goed te keuren, en de voormelde vereeniging mitsdien als regtspersoon te erkennen.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit Ons besluit, hetwelk met de goedgekeurde statuten zal worden geplaatst in de *Staats-courant* en het *Staatsblad*.

's Gravenhage, den 3den November 1860.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
GODEFROI.

Uitgegeven, den *veertienden* November 1860.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

REGLEMENT *voor de Maatschappij ter bevordering van Nijverheid in het Westerkwartier der provincie Groningen.*

HOOFDSTUK I.
Over het doel der maatschappij.

Art. 1. De maatschappij, gevestigd in het Westerkwartier der provincie Groningen, heeft ten doel de bevordering van nijverheid.

Art. 2. De maatschappij tracht tot dit doel te geraken door alle onder haar bereik staande geoorloofde middelen.

HOOFDSTUK II.
Over de leden.

Art. 3. De leden der maatschappij zijn : 1°. gewone, en 2°. honoraire leden.

Art. 4. Iemand, die lid wenscht te worden van deze maatschappij, zal zich daartoe bij een der leden van het bestuur moeten aanmelden, van welk oogenblik af hij als zoodanig zal worden erkend.

Art. 5. Het maatschappelijk jaar loopt van den eersten Januarij tot den laatsten December van ieder jaar.

Art. 6. De jaarlijksche contributie der leden is bepaald op f 2.50. Hij echter, die na den eersten Julij lid wordt, betaalt de helft der contributie van het loopende jaar.

Art. 7. De contributie wordt door de leden, vóór den eersten Februarij van het loopende jaar, tegen quitantie voldaan aan den penningmeester. Wanneer vóór den eersten Mei de verschuldigde contributie van eenig lid niet betaald is, zal deze ten zijnen koste worden opgehaald.

Art. 8. Ieder lid schrijft zijnen naam in een daartoe bestemd album.

Art. 9. Ieder lid heeft het regt om honoraire leden voor te stellen, die door de maatschappij worden benoemd.

Art. 10. Honoraire leden zijn vrij van de jaarlijksche contributie en treden in alle regten van de gewone leden.

Art. 11. Die voor zijn lidmaatschap wil bedanken, is verpligt daarvan schriftelijk en vrachtvrij vóór den eersten September van het loopende jaar kennis te geven aan den secretaris, en verliest daardoor alle regten aan het lidmaatschap der maatschappij verbonden.

HOOFDSTUK III.
Van het bestuur.

Art. 12. Het bestuur der maatschappij bestaat uit negen leden, welke door de leden der maatschappij in de laatste vergadering van ieder jaar worden gekozen, bij meerderheid van stemmen, terwijl zij met den eersten Januarij daaropvolgende als zoodanig zitting zullen nemen.

Art. 13. De leden van het bestuur worden gekozen voor zes jaren. Een derde gedeelte treedt om de twee jaren af; de aftredenden zijn terstond weder verkiesbaar. De aftreding geschiedt volgens eene daartoe op te maken rooster, zoodanig echter, dat zooveel mogelijk de voorzitter en vice-voorzitter niet te gelijk aftreden, evenmin ook de secretaris en vice-secretaris.

Art. 14. Leden van het bestuur, die in eene tusschentijds invallende vacature worden gekozen, treden af op den tijd, waarop zij, in wier plaats zij verkozen zijn, zouden hebben moeten aftreden. Deze tusschentijdsche verkiezing heeft plaats in de eerstvolgende vergadering na het ontstaan der vacature.

Art. 15. Het bestuur kiest uit zijn midden eenen voorzitter, vice-voorzitter, secretaris, vice-secretaris en penningmeester.

Van den voorzitter.

Art. 16. De voorzitter leidt de vergaderingen en regelt hare werkzaamheden. Bij afwezigheid wordt hij vervangen door den vice-voorvoorzitter. Bij onstentenis van dezen door een der leden van het bestuur.

Art. 17. Het bestuur vergadert zoo dikwijls het zulks noodig oordeelt, welke vergaderingen door den voorzitter worden belegd, die zorgt dat de leden daartoe schriftelijk en tijdig worden opgeroepen.

Art. 18. De onkosten der bestuursvergaderingen worden voldaan uit de kas der maatschappij, de reiskosten daaronder niet begrepen.

Art. 19. Alle voorstellen in de bestuursvergaderingen ter tafel gebragt, worden bij meerderheid van stemmen beslist. Bij staking der stemmen heeft de voorzitter eene beslissende stem.

Van den secretaris.

Art. 20. De secretaris houdt aanteekening van het verhandelde in de vergaderingen, zoowel des bestuurs als der maatschappij, leest die voor, waarna zij, na goedkeuring, door den voorzitter en secretaris worden geteekend. De korte aanteekeningen worden na afloop van elke vergadering voorgelezen en aan de goedkeuring der leden onderworpen.

Art. 21. Alle brieven en stukken die aan de maatschappij worden gezonden, worden door hem ter tafel gebragt. Alle uitgaande stukken worden door hem namens het bestuur onderteekend, en des vereischt, ook door den voorzitter. Van alle uitgaande stukken wordt afschrift gehouden en in een register geboekt.

Art. 22. De secretaris woont alle vergaderingen bij, zoowel die des bestuurs als der maatschappij. Bij afwezigheid wordt hij vervangen door den vice-secretaris. Bij ontstentenis van dezen door een der leden van het bestuur.

Art. 23. De secretaris geniet voor zijne werkzaamheden eene jaarlijksche tegemoetkoming, op voorstel van het bestuur door de algemeene vergadering te bepalen.

Art. 24. De secretaris levert de rekening zijner verschotten bij den penningmeester in, die haar na goedkeuring van het bestuur voldoet.

Art. 25. Bij het aftreden van den secretaris stelt hij alle onder hem berustende stukken van de maatschappij aan het bestuur ter hand, nadat hij daarvan eenen inventaris heeft opgemaakt. Hij wordt door het bestuur tegen quitantie gedechargeerd.

Van den penningmeester.

Art. 26. De penningmeester is belast met het beheer der geldmiddelen van de maatschappij; alle dienaangaande stukken zijn bij hem berustende.

Art. 27. De penningmeester is verantwoordelijk voor zijne uitgaven, doet in de eerste gewone vergadering van ieder jaar rekening van zijn beheer, en zal, zoo dikwijls het bestuur dit verlangt, daarvan inzage geven.

Art. 28. De penningmeester is gehouden om de ontvangsten en uitgaven ieder in een afzonderlijk boek aan te teekenen en de laatstgemelden door quitantien te staven. Hij brengt zijne verschotten in rekening bij het bestuur.

HOOFDSTUK IV.
Vergaderingen der maatschappij.

Art. 29. Er zullen jaarlijks minstens twee vergaderingen worden gehouden, en wel de eene in het voorjaar, de andere in het najaar, tijd en plaats door het bestuur te bepalen. Bij besluit van de maatschappij zal er ook eene buitengewone vergadering met vrouwen kunnen worden belegd.

De leden zullen tot het bijwonen der vergaderingen op de meest geschikte wijze worden opgeroepen. De leden hebben het regt, om personen buiten het Westerkwartier wonende tot deze vergaderingen te introduceren.

Art. 30. Het bestuur zorgt, dat er telkens een programma wordt opgemaakt van de onderwerpen, de nijverheid betreffende, die in de gewone vergaderingen zullen worden behandeld, waartoe de leden worden uitgenoodigd voorstellen in te leveren.

Art. 31. Geene kerkelijke of staatkundige onderwerpen worden in de vergaderingen behandeld.

Art. 32. Alle besluiten der vergaderingen, worden bij meerderheid van stemmen der tegenwoordig zijnde leden bij hoofdelijke omvraag genomen, met uitzondering van het bepaalde in art. 34. Over de benoeming van personen heeft de stemming plaats bij ongeteekende biljetten.

HOOFDSTUK V.

Art. 33. Geene verandering kan in dit reglement worden gemaakt, dan in de tweede gewone vergadering der maatschappij van ieder jaar.

Art. 34. Tot elke verandering in het reglement wordt vereischt eene meerderheid van twee derden der in de vergadering tegenwoordige leden. De leden worden bij het programma op het voorstel tot verandering in het reglement opmerkzaam gemaakt.

Art. 35. De maatschappij wordt aangegaan voor een tijd van negen en twintig jaren, te rekenen van den eersten Januarij achttien honderd negen en vijftig. Ten minste een jaar vóór het einde van genoemd tijdperk, wordt over het al of niet voortduren der maatschappij in eene algemeene vergadering der leden beslist.

Gearresteerd in de vergadering, gehouden den 17den November 1858. Geteekend: A. G. Meder, voorzitter, B. Dryber, secretaris. Gerevideerd in de vergadering, gehouden den 9den September 1859. Geteekend: A. G. Meder, voorzitter, B. Dryber, secretaris.

Voor kopij conform,
(Get.) A. G. MEDER.
» DIJKSTERHUIS, *l. S.*

Behoort bij Zijner Majesteits besluit van den 3den November 1860 (*Staatsblad* n°. 66).

Mij bekend,
De Minister van Justitie,
GODEFROI.

(Staatsblad n°. 68.) *BESLUIT van den 7den November* 1860, *houdende goedkeuring der* statuten van de Vereeniging voor de ziekenoppassing bij Israëliten te Amsterdam, *en erkenning dier vereeniging als regtspersoon.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op een aan Ons ingediend verzoekschrift van *Meijer Lehren*, c. s. te *Amsterdam*, daarbij als bestuurders der voor minder dan dertig jaren aangegane *Vereeniging voor de ziekenoppassing bij Israëliten* te *Amsterdam*, overleggende de statuten dier vereeniging en verzoekende dat deze door Ons moge worden erkend;

Gelet op de voorschriften der wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* n°. 32), in het algemeen, en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie, van den 6den dezer, n°. 140, a. s.,

Hebben goedgevonden en verstaan:

De statuten der *Vereeniging voor de ziekenoppassing der Israëliten* te *Amsterdam*, gelijk die bij het verzoekschrift zijn overgelegd, goed te keuren, en de voormelde vereeniging mitsdien uit regtspersoon te erkennen.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk met de goedgekeurde statuten zal worden geplaatst in de *Staatscourant* en het *Staatsblad*.

's Gravenhage, den 7den November 1860.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
GODEFROI.

Uitgegeven den *veertienden November* 1860.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

STATUTEN *der Vereeniging voor de ziekenoppassing bij Israëlieten te Amsterdam.*

EERSTE AFDEELING.

Van den aard en het bestuur der vereeniging.

Art. 1. Het doel der vereeniging is:

a. de opleiding van personen van de Israëlitische godsdienst van beider geslacht tot het oppassen van zieken in Israëlitische huisgezinnen, of van enkele lijders van de Israëlitische godsdienst;

b. het verschaffen van verpleging aan die zieken door middel van daartoe door het bestuur der vereeniging aan te wijzen geschikte personen.

Art. 2. De vereeniging wordt aangegaan voor den tijd van negen en twintig jaren en elf maanden, gerekend sedert den eersten September 1859. Ten minste een half jaar vóór het eindigen van gemeld tijdvak wordt over hare voortduring besloten.

Art. 3. Lid der vereeniging is hij, die ten haren behoeve jaarlijks minstens eene som van twee gulden vijftig cents bijdraagt.

Nogtans blijft hij, die zich, tijdens 's Konings goedkeuring dezer statuten, voor eene mindere jaarlijksche bijdrage verbonden had, lid der vereeniging.

Aan het lidmaatschap is verbonden het genot der ziekenoppassing, bij voorkeur boven niet-leden der vereeniging.

Het contributiejaar loopt van Januarij tot ultimo December.

Men blijft lid der vereeniging tot wederopzeggens toe.

Art. 4. Het jaar der vereeniging wordt gerekend van Januarij tot ultimo December.

Jaarlijks wordt minstens ééne algemeene vergadering van de leden der vereeniging gehouden, en wel in den loop der maand Januarij.

Aan de leden der vereeniging wordt minstens acht dagen te voren kennis gegeven van den tijd en de plaats dezer vereeniging.

Art. 5. Op deze vergadering wordt:

a. door het bestuur;

1°. gedaan schriftelijke rekening en verantwoording van zijn beheer over het afgeloopen jaar;

2°. verslag uitgebragt van zijne verrigtingen gedurende dit tijdvak;

b. beraadslaagd over voorstellen, gedaan hetzij door het bestuur, hetzij door leden der vereeniging.

Geen voorstel van leden der vereeniging kan in behandeling worden genomen, zoo het niet acht dagen vóór de algemeene vergadering schriftelijk aan het bestuur is toegezonden.

Art. 6. Het onderzoek der rekening en verantwoording wordt veertien dagen vóór de te houden algemeene vergadering opgedragen aan drie bij eene door het bestuur te houden loting aan te wijzen leden der vereeniging.

De rekening en verantwoording wordt in de algemeene vergadering op hun verslag met of zonder verbetering goedgekeurd.

Art. 7. Het bestuur der vereeniging bestaat uit negen leden, allen van de Israëlitische godsdienst en wel uit zes Nederlandsche en uit drie Portugesche Israëlieten.

Onder iedere categorie bevindt zich een der bij de Nederlandsch-Israëlitische en een der bij de Nederlandsch-Portugesche Israëlitische gemeenten te Amsterdam aangestelde geestelijken.

Deze zijn in het bijzonder belast met het toezigt op al hetgeen met de godsdienst in betrekking staat, en hebben ten dien opzigte jegens de ziekenoppassers gelijke bevoegdheid, als in art. 37 aan het in art. 26 bedoelde lid is toegestaan.

Overigens behooren van de negen leden minstens drie tot den geneeskundigen stand.

Jaarlijks treedt een derde der leden af. De aftredenden zijn steeds herkiesbaar.

Voor den eersten keer wordt de orde van aftreding door het lot geregeld. De eerste aftreding heeft plaats op den laatsten December 1862.

De aftredende leden blijven intusschen in functie, tot dat de benoeming van hunne opvolgers heeft plaats gehad.

De verkiezing van de nieuwe bestuurders geschiedt in de algemeene vergadering van Januarij, uit een door het bestuur opgemaakt dubbeltal voor ieder aftredende.

Bij staking der stemmen beslist het lot.

Art. 8. Voor den eersten keer bestaat het bestuur uit de onderteekenaars van het ontwerp dezer statuten in de achter hunne namen uitgedrukte betrekkingen.

Art. 9. Het bestuur vergadert zoo dikwijls de voorzitter of die hem vervangt het daartoe oproept.

De voorzitter is tot het beleggen eener vergadering gehouden, ingeval twee leden van het bestuur dit verlangen.

Art. 10. Het bestuur beheert de zaken der vereeniging, overeenkomstig haar doel en de bepaling der statuten.

Het vertegenwoordigt de vereeniging in alle gevallen, waarin het als zedelijk ligchaam of regtpersoon optreedt of handelt.

Art. 11. Het bestuur kiest, nadat de aan de onderscheidene leden van het tegenwoordige bestuur opgedragen betrekkingen zullen hebben opgehouden, uit zijn midden een voorzitter en ondervoorzitter, een eersten secretaris, een tweeden secretaris en een penningmeester.

Art. 12. De voorzitter neemt die betrekking ook waar in de algemeene vergaderingen.

Hij is belast met de leiding der werkzaamheden in iedere vergadering, handhaaft de orde bij de beraadslagingen en onderteekent alle stukken vermeld in de twee volgende artikelen.

Bij staking van stemmen heeft hij eene beslissende stem, hetzij het geldt de keuze van nieuwe leden van het bestuur, of verschillen over de rekening en verantwoording.

Art. 13. De secretaris vervult deze betrekking ook in de algemeene vergadering. Hij houdt aanteekening van het verhandelde in iedere vergadering en ontwerpt het jaarlijksch verslag, hetwelk echter niet wordt uitgebragt dan na in eene vergadering van het bestuur te zijn vastgesteld. Hij ontwerpt ook de brieven en andere stukken die van de vereeniging uitgaan, en onderteekent met den voorzitter alle stukken, die de onderteekening van dezen behoeven. Hij zorgt voor de ordelijke bewaring van het archief der vereeniging.

Art. 14. De penningmeester is belast met het beheer der geldmiddelen van de vereeniging. Hij houdt een register van de ingekomen bijdragen, legaten en erfmakingen, en alle verder tot een goed geldelijk beheer vereischte boeken. Hij is belast met het opmaken der jaarlijksche rekening en verantwoording, die, alvorens aan de leden te worden voorgelegd, door het bestuur moet zijn goedgekeurd.

Hij int de jaarlijksche bijdragen en renten van op grootboeken ingeschreven kapitalen op door hem alleen, doch giften, legaten en erfmakingen op door hem en den voorzitter geteekende quitantien.

Art. 15. De voorzitter en de secretaris worden bij verhindering door den ondervoorzitter en den tweeden secretaris vervangen.

Art. 16. Het bestuur zal geen besluit mogen nemen dan in eene vergadering waarin minstens vijf zijner leden tegenwoordig zijn.

Art. 17. De uitschotten wegens schrijf- en drukloonen, schrijfbehoeften, locaalhuur voor de vergaderingen van het bestuur en van de leden, en alle andere uitgaven van dien aard, worden uit de kas der vereeniging betaald.

Het bestuur is bevoegd zich in zijne werkzaamheid te doen bijstaan door eenen scriba, wiens bezoldiging door het bestuur wordt vastgesteld.

Art. 18. De geldmiddelen der vereeniging worden gevonden:

a. uit de in art. 3 vermelde bijdragen;

b. uit giften, erfmakingen en legaten aan de vereeniging gedaan of besproken.

Art. 19. Het bestuur bepaalt of eenig en, zoo ja, welk gedeelte van de geldmiddelen als rentegevend fonds zal worden belegd.

Deze belegging kan niet anders geschieden dan in inschrijvingen op een der grootboeken van het Rijk.

Geene afschrijving van die grootboeken kan geschieden dan krachtens een besluit van het bestuur.

Art. 20. Bij ontbinding der vereeniging beslist de algemeene vergadering der leden omtrent de bestemming der baten.

Mogt echter aan eenige gifte, erfstelling of making eene bijzondere bestemming door den schenker of erflater zijn gegeven, dan wordt dienovereenkomstig daarmede gehandeld. Bij twijfel daaromtrent beslist het bestuur.

TWEEDE AFDEELING.

Van de kweekelingen.

Art. 21. Om tot het werk der ziekenverpleging te worden opgeleid, moet de daartoe aanzoek doende zijn gezond van ligchaam, van een goed godsdienstig en zedelijk gedrag, kunnen lezen en schrijven, en niet jonger zijn dan 20 en niet ouder dan 35 jaren, tenzij het bestuur het om bijzondere redenen doelmatig mogt oordeelen, onderen toe te laten. De toelating geschiedt bij besluit van het bestuur.

Art. 22. Door één of meer der geneeskundige leden van het bestuur wordt aan de kweekelingen het vereischte onderrigt gegeven in al het geen tot de eigenlijke ziekenverpleging betrekking heeft.

De opleiding der kweekelingen heeft plaats in het Nederlandsch-Israëlitisch ziekenhuis te Amsterdam.

Van zijne bekwaamheid en geschiktheid om als ziekenoppasser door de vereeniging te worden aangenomen, legt de kweekeling eene schriftelijke

verklaring over, afgegeven door het geneeskundig lid of de geneeskundige leden van het bestuur, die zich met zijne opleiding hebben onledig gehouden.

Art. 23. De kweekeling tracht zich in het Nederlandsch-Israëlitisch ziekenhuis ook bekend te maken met al de voorschriften der Israëlitische godsdienst omtrent de behandeling van zieltogenden en overledenen.

Alvorens als ziekenoppasser aan de vereeniging verbonden te worden erkend, legt hij te dien opzigte een examen af ten overstaan van de geestelijke leden van het bestuur.

Art. 24. De kweekelingen genieten gedurende hunne opleiding uit de kas der vereeniging een weekgeld van vier gulden.

Zij stellen, vóór hunne toelating tot kweekelingen, eenen borgtogt voor de teruggave van het hun verstrekte weekgeld, voor het geval, dat zij hunnen leertijd niet volbrengen, of door het bestuur mogten ontslagen worden.

Art. 25. Al wat den duur der opleiding, de betrekking tusschen de kweekelingen in het gesticht en hunne verdere verpligtingen betreft, wordt in het na te melden huishoudelijk reglement bepaald.

DERDE AFDEELING.

Van de ziekenverpleging en ziekenoppassers. (1)

Art. 26. De aanvragen om ziekenoppassing geschieden schriftelijk bij een daartoe aan te wijzen lid van het bestuur, met opgave van naam en woonplaats van den te verplegen persoon en van den aard der verpleging.

Art. 27. Zoo aan eenige aanvrage om verpleging niet terstond wegens gebrek aan beschikbare ziekenoppassers kan worden voldaan, wordt zoo spoedig mogelijk aan de aanvrage bij de eerste gelegenheid voldaan, steeds met inachtneming dat leden boven niet-leden de voorkeur hebben, en het eerst in de meest dringende behoefte wordt voorzien.

Art. 28. De verpleging is eene doorloopende of eene tijdelijke.

De doorloopende is die voor dag en nacht, de tijdelijke alléén voor den dag of den nacht.

Art. 29. Zoowel voor de eene als voor de andere verpleging wordt niet meer dan één ziekenoppasser aangewezen, en wel die, welke volgens den dienstrooster aan de beurt is.

Alleen in zeer dringende gevallen mag de ziekenoppasser zijne dienst zonder voorkennis van gezegd lid des bestuurs verleenen, doch is verpligt hem daarvan binnen 24 uren kennis te geven.

Art. 30. Van dezen door het in art. 26 bedoelde lid des bestuurs te houden dienstrooster wordt niet afgeweken dan bij uitzondering.

Art. 31. De tijdelijke verpleging wordt, zoolang zij voortduurt, steeds door den daartoe aangewezen ziekenoppasser verrigt.

Art. 32. De ziekenoppasser, belast met het waken bij een lijk, mag zich gedurende dien waaktijd niet verwijderen.

Art. 33. Het is den ziekenoppasser streng verboden eenige aanspraak te maken op kleedingstukken of beddengoed van den overleden lijder, bij wien hij zijne dienst heeft verrigt.

Art. 34. Geheimhouding van alles, wat in het huis des verpleegden tot kennis van den ziekenoppasser komt, en eerbiediging van het in hem gestelde vertrouwen, behooren tot zijne voornaamste verpligtingen, met uitzondering wat de geheimhouding betreft, van de gevallen, waarin de wet tot afleggen van getuigenis der waarheid verpligt.

Art. 35. Overtreding van het bepaalde in artt. 32, 33 en 34 heeft het ontslag des ziekenoppassers ten gevolge, in voege bij art. 38 vermeld.

Art. 36. Ieder aan de vereeniging verbonden ziekenoppasser ontvangt van het bestuur een livret, waarin door of van wege den verpleegde worden opgeteekend alle ten laste van den ziekenoppasser bestaande bezwaren.

De ziekenoppasser is verpligt dat livret telkens na elke dienst te vertoonen aan het in art. 26 bedoelde lid des bestuurs, die het afteekent.

Art. 37. Bezwaren, die gedurende de verpleging, hetzij van de zijde van den verpleegde, hetzij van de zijde van den ziekenoppasser opkomen, worden, zooveel mogelijk, door tusschenkomst van gezegd lid uit den weg geruimd.

Dat lid heeft de bevoegdheid, om, ingeval de klagten, van de zijde des verpleegden ingebragt, niet zoo gewigtig zijn, dat hij oordeelt daaromtrent overeenkomstig de bepaling van het volgende artikel te moeten handelen, den ziekenoppasser eene boete van hoogstens f 5 op te leggen.

Niet-betaling dier boete binnen 8 dagen na de oplegging heeft het ontslag van den ziekenoppasser ten gevolge.

Art. 38. Zijn de in het livret opgeteekende, of gedurende de verpleging van wege den verpleegde ter kennis van gezegd lid des bestuurs gebragte bezwaren van dien aard, dat deze het ontslag van den ziekenoppasser uit zijne betrekking tot de vereeniging noodig oordeelt, dan brengt hij die bezwaren ter kennis van het bestuur, hetwelk, na den ziekenoppasser gehoord, immers bij aangeteekenden brief opgeroepen te hebben, daaromtrent naar bevind van zaken beslist.

Het bestuur is bevoegd ieder ontslag van een ziekenoppasser door middel van een of meer dagbladen bekend te maken.

Art. 39. Terwijl aan den eenen kant de ziekenoppasser verpligt is tot het verrigten van alle diensten, die regtstreeks met de verpleging der zieken of met de oppassing bij zieltogenden en overledenen in verband staan, is het aan den anderen kant den verpleegde of den zijnen aanbevolen van den ziekenoppasser geene huisselijke of andere diensten te vorderen, die buiten zijnen eigenlijken werkkring zijn, en hem wijders naar behooren te behandelen.

Art. 40. Het is den ziekenoppasser streng verboden zijne diensten voor geringer loon dan door het bestuur wordt bepaald te verleenen.

Art. 41. Aan ziekenoppassers aan de vereeniging verbonden, die zich loffelijk van hunnen pligt kwijten, kan door het bestuur eene premie van hoogstens f 50 in het jaar worden toegekend.

Art. 42. Al hetgeen verder betreft de betrekkingen tusschen den verpleegde en den ziekenoppasser en diens verpligtingen en belooning, wordt bij een door het bestuur vast te stellen en naar omstandigheden te wijzigen huishoudelijk reglement en bij op gelijke vast te stellen en te wijzigen instructien geregeld.

Van het huishoudelijk reglement en de instructien, even als van deze statuten, is voor een ieder steeds een exemplaar, tegen den door het bestuur vast te stellen prijs verkrijgbaar.

Art. 43. De vereeniging behoudt zich voor, om, bij toereikendheid van middelen, ook te voorzien in de kosteloose verpleging van armen der in art. 7 vermelde gemeenten, voor zooverre daarin door hare armbesturen niet wordt voorzien.

---

(1) Onder de benaming van ziekenoppassers zijn in deze statuten ook begrepen personen van het vrouwelijk geslacht.

Slotbepaling.

Art. 44. In deze statuten kan geene verandering worden gebragt, dan bij een door de leden op voorstel van het bestuur of van minstens tien leden der vereeniging genomen besluit, welk besluit alsdan aan 's Konings nadere goedkeuring zal worden onderworpen.

De laatste zinsnede van art. 5 is ten deze van toepassing.

Art. 45. Zoodra de Koninklijke goedkeuring dezer statuten verkregen is, wordt een exemplaar daarvan met het Koninklijk besluit, door de zorg van een daartoe aan te wijzen lid des bestuurs, onder de minuten van eenen te Amsterdam residerenden notaris gedeponeerd.

Aldus vastgesteld en in duplo onderteekend in Amsterdam den 23sten October 1860.

Het Bestuur der Vereeniging,
(volgen de onderteekeningen).

Behoort bij Zijner Majesteits besluit van den 7den November 1860 (*Staatsblad* n°. 68).

Mij bekend:
De Minister van Justitie,
GODEFROI.

Bij besluit van 12 November 1860, n°. 4, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, te herbenoemen:

tot burgemeester der gemeenten Renesse, Noordwelle en Serooskerke *J. Hoogenboom* Bz.;

tot burgemeester der gemeente Sneek *H. C. Wouda.*

Bij besluit van 12 November 1860, n°. 6, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. aan mr. *J. J. Loke*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als auditeur bij den schuttersraad van het 2de bataillon der 2de afdeeling rustende schutterij in de provincie Noordbrabant, en als 2den luitenant bij de dienstdoende schutterij te Breda, en zulks uit hoofde van verandering van woonplaats;

2°. te benoemen:

bij de dienstdoende schutterij te Breda, tot 2den luitenant *K. A. A. Loonen*, thans schutter;

bij de dienstdoende schutterij te 's Gravenhage, tot 2de luitenants jhr. *A. van Citters*, vroeger 2den luitenant bij de dienstdoende schutterij te Middelburg, en *J. Viruly.*

Bij besluit van 12 November 1860, n°. 7, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan *J. Henkes*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als luitenant-kolonel, kommandant der dienstdoende schutterij te Leyden, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen langdurige en goede diensten, en met vergunning om de uniform der schutterij en de aan zijnen rang van luitenant-kolonel verbonden onderscheidingsteekenen voortdurend te blijven dragen.

Bij besluit van 12 November jl., n°. 8, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen:

tot president-curator van het weeshuis te Buren den heer *G. H. van Everdingen*, wonende te Buren;

tot curator van gezegd weeshuis den heer *A. van Steenis*, wonende te Erichem.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Den 29sten October jl. is door Garibaldi aan de zaakgelastigden der dictatoriale regering te Parijs en Londen eene depêche gerigt, welke het volgende inhoudt: »De besluiten van 8 en 15 September jl., waarbij de bevolking van zuidelijk Italie door ons uitgenoodigd werd om Victor Emanuel tot haren Koning uit te roepen, toonden dat het doel, hetwelk wij met den nationalen oorlog beoogden, nagenoeg bereikt was. De uitspraak der natie is nu onherroepelijk geveld, en ik ben op het punt om, gelijk ik bij onderscheiden plegtige verklaringen heb beloofd, mijne magt neder te leggen in de hand van dien gelukkigen vorst, welke door de Voorzienigheid bestemd is om de verdeelde gewesten van ons vaderland tot één gezin te vereenigen. Dien ten gevolge maakt mijn gouvernement plaats voor dat des Konings, en is uwe zending van zelf geëindigd. Voortaan zullen de vertegenwoordigers van den Koning van Italie in het buitenland moeten opkomen voor al de stappen der nationale staatkunde."

De Napelsche berigtgever van den Parijschen *Constitutionnel* schrijft dat Garibaldi in den avond van den 3den dezer het gezag aan Koning Victor Emmanuel heeft overgedragen, en dat de officieren van zijnen grooten staf onder het bevel van den generaal Sirtori geplaatst zijn; hij voegt daarbij deze aanmerking: »Het is nu uitgemaakt, dat het leger van den dictator schier niets tot de voor Capua behaalde voordeelen heeft bijgedragen; en het door Garibaldi op den 1sten October aan den Volturno geleverde gevecht zou in de daad eene nederlaag voor hem geweest zijn, zoo hij niet tijdig ware ondersteund door twee Sardinische regementen, die te Napels in garnizoen lagen, en welke de Sardinische gezant op eigen gezag den dictator te hulp zond. Van dat tijdstip af is alles door het Sardinische leger verrigt; door hetzelve alleen is Capua tot overgave gedwongen, nadat het alle uitvallen van het garnizoen dier vesting afgeslagen had."

Een bij het Parijsche *Journal des Débats* ontvangen schrijven uit Turyn van den 9den dezer zegt: »De heer Farini zal aan het hoofd van het bestuur van het koningrijk Napels worden gesteld met den titel van gouverneur-generaal; hij zal voor de onderscheiden takken van het bestuur hoofdambtenaren met den titel van directeur-generaal, en niet van minister, onder zijne bevelen hebben. In Sicilie zal het bestuur op denzelfden voet worden ingerigt: daar zal de heer Montezemolo gouverneur-generaal zijn en directeurs-generaal onder zich hebben. De twee gouverneurs zullen van elkander onafhankelijk zijn; alleen zal hun worden voorgeschreven, onderling overleg te houden.

»Het nieuwe bestuur van Napels en dat van Sicilie zullen binnen kort in werking worden gebragt. Ten onregte hebben sommige dagbladen gezegd, dat er een nieuw dictatorschap op dat van Garibaldi zou volgen. Het voornemen des gouvernements is de waarborgen van de constitutionele staatsregeling in de Beide Sicilien zoo volledig mogelijk in werking te brengen. Het is mogelijk, dat de gouverneurs-generaal in de noodza-

kelijkheid zullen zijn om in dringende omstandigheden eenige exceptionele maatregelen te nemen, waarvoor zij later van het parlement eene straffeloos-verklaring zullen moeten vragen; doch men zal zich zoo veel doenlijk binnen de palen der wet houden. De heer Cavour persoonlijk wenscht van harte, Napels even als het overige van Italie de vrijheid in de ruimste mate, de drukpersvrijheid daaronder begrepen, te zien genieten. Dat schijnt ook de denkwijze te zijn van den heer la Farina, welke groot aandeel in het bestuur van Sicilie zal hebben. Doch de heer Farini zou persoonlijk welligt meer tot het dictatoriale regeringsstelsel overhellen.

» De vereeniging der Napelsche troepen met de krijgsmagt van Sardinie zal ten spoedigste worden tot stand gebragt.

» Hier te Turyn is een besluit afgekondigd, waarbij de soldaten van de tweede klasse der ligting van 1839 onder de wapenen worden geroepen. Dit moet niet als een oorlogspellende maatregel worden opgevat. Er zijn te Napels, waar het leger uiteen geloopen of tegen Koning Victor Emanuel gestemd is, veel troepen noodig. Een gedeelte der bevolking van het gebergte wordt door voorstanders der voormalige orde van zaken opgeruid, en inlegering van Sardinische militairen is onmisbaar. Daarom hebben de oude provincien des rijks het volle getal soldaten moeten leveren, hetwelk van haar gevorderd kan worden.

» De Bank van Sardinie heeft thans haar disconto tot vijf per cent verhoogd. Men is hier voor eene finantiele krisis beducht. De krijgstoerustingen vorderen den aankoop buiten 's lands van groote hoeveelheden materieel. De oogst is hier te lande middelmatig uitgevallen; en de volksbedrijvigheid verflaauwt natuurlijk omdat het krachtigste gedeelte der bevolking onder de wapenen staat.

» Gelukkig zal het Koningrijk Napels ruime hulpbronnen opleveren, en het evenwigt, hetwelk met storing bedreigd wordt, kunnen herstellen. De opheffing der binnenlandsche tollinien zal voor Italie een groote zegen zijn en de welvaart van dat door de natuur zoo rijk gezegende land grootelijks vermeerderen; doch de weldadige invloed van het vrije handelsverkeer kan zich niet terstond doen gevoelen, terwijl de oorlogsuitgaven Piemont zwaar drukken. Gelukkig is het publiek goed gestemd; het nationale gevoel drijft boven, en in Piemont althans hoort men niemand zich beklagen."

— Blijkens nadere berigten heeft de vesting Capua door het bombardement weinig of niets geleden. Volgens een berigt van de *Indépendance Belge* zijn er alleen de schouwburg, twee of drie partieuliere huizen en de sacristie der domkerk een weinig beschadigd, en zijn van de inwoners slechts twee vrouwen gekwetst en een kind gedood.

FRANKRIJK.

Onder dagteekening van den 10den dezer is door den minister van binnenlandsche zaken van Frankrijk eene aanschrijving aan de departementsprefecten gerigt van dezen inhoud:

» Het gouvernement des Keizers heeft de pogingen tot bevordering der finantiele operatien van het pauselijke gouvernement in geenen deele belemmerd; het heeft magtiging gegeven om in Frankrijk de leening te sluiten, welke de Paus voornemens was aan te gaan; het heeft volle vrijheid gelaten aan de betooningen van toegenegenheid, welke in offeranden van individuen bestonden, en die offeranden zijn ongehinderd te Rome aangekomen.

» Doch het gouvernement heeft nooit toegegeven, dat er zonder zijne magtiging over de gansche uitgestrektheid des rijks en als eene blijvende instelling commissien of vereenigingen konden worden gevestigd met het doel om eene soort van schatting voor het hof van Rome te heffen, tot het opbrengen derzelve aan te sporen en de inning tot regelmatigheid en eenheid te brengen.

» Bij eene circulaire van 5 Mei 1860 heeft de minister van openbaar onderwijs en eeredienst aan de bisschoppen herinnerd, wat dienaangaande de bepalingen der wet en de van ouds aangenomen regelen van het Fransche regt waren.

» Evenwel zijn er eenige pogingen gedaan in eenen met de voorschriften dier circulaire geheel strijdigen geest: bescheiden, welke openbaar gemaakt zijn, hebben kennis gegeven van het voornemen tot het vormen eener vereeniging, vertegenwoordigd door onderling verbonden commissien, onder eene gezamenlijke leiding staande, en eene soort van geheime instelling in den schoot des lands uitmakende.

» Het gouvernement zal deze veronachtzaming der door hetzelve gestelde regels, deze schending der wetten, welke het verpligt is te doen eerbiedigen, niet gedoogen.

» Ik noodig u alzoo uit, mijnheer de prefect, de oprigters en leden dier commissien, indien zij in uw departement hunne werkzaamheden hebben aangevangen, te verwittigen dat zij zich terstond moeten ontbinden; en gij moet hun mededeelen, dat zij zich aan de door de wet bepaalde straffen zouden bloot stellen, indien zij niettegenstaande deze waarschuwing bij hunne onderneming volhardden.

» Voor offeranden van individuen aan den Heiligen Vader is er en blijft er vrijheid; doch wat betreft vereenigingen, in wier geheime werkzaamheid maar al te gemakkelijk, onder het masker der godsdienst, politieke woelingen zich kunnen mengen, zou het niet anders dan met voorafgaande magtiging van het gouvernement vrijstaan ze op te rigten, en zoodanige magtiging is daartoe niet verleend."

— De heer de Lamoricière is jl. Zaturdag avond uit Rome te Parijs aangekomen. Tevens is in een van de kerkelijk gezinde dagbladen van Frankrijk, *l'Ami de la Religion*, het officiele rapport van dien generaal over de laatstelijk in den Kerkelijken Staat voorgevallen krijgsbedrijven openbaar gemaakt. » Wanneer men dit uitvoerige stuk leest — zegt een kerkelijk gezind dagblad — zal men zien, dat de opperbevelhebber der pauselijke troepen, plotseling in de noodzakelijkheid zijnde om zonder gereede strijdmiddelen eenen buitenlandschen vijand het hoofd te bieden, uitstekende bekwaamheid aan den dag gelegd en daardoor schier wonderen verrigt heeft, en dat hij alzoo gedurende eenigen tijd en met eene zich soft verweerd in omstandigheden, waaronder wederstand door ieder ander voorzeker onmogelijk zou zijn geacht.

» Men dient zich te herinneren, waarin de taak van den heer de Lamoricière bestond: hij moest eene krijgsmagt vormen van genoegzame sterkte, om invallen van revolutionaire benden, welke de bevolking van den Kerkelijken Staat tegen het gezag van den Roomschen Stoel in opstand mogten willen brengen, voor te komen en te bestrijden; verder moest hij, in geval hier of daar in den Kerkelijken Staat door buitenlandsche zendelingen oproer gestookt wierd, er de orde herstellen. Doch het lag niet in zijne taak, een leger zamen te stellen hetwelk den strijd zou kunnen volhouden tegen eene zoo sterke legermagt, als hij ontmoet heeft. Wat de generaal heeft gedaan tot vervulling der hem opgedragen taak, is uit het rapport te zien, alsmede wat hij vóór en gedurende den strijd, welke met den val van Ancona afliep, verrigt heeft. Ook ziet men in het rapport, dat het pauselijke gouvernement slechts geringe verweringsmiddelen tot zijne beschikking had, om den snooden en verfoeijelijken inval der Sardiniers af te slaan."

— Eerlang zal den generaal de Lamoricière een eeredegen ten geschenke worden aangeboden, tot bekostiging waarvan geldelijke bijdragen in Frankrijk, Belgie en elders worden verzameld.

— Te Parijs begint de gesteldheid van Syrie ook buiten de kerkelijk gezinde kringen eenige bezorgdheid te verwekken. Dit is op te maken uit een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit die stad van eergisteren, hetwelk onder anderen het volgende inhoudt: » Thans, nu het zeker is dat de beslechting van het Italiaansche vraagstuk geheel aan de Italianen zal worden overgelaten, is er niets wat zoo veel moeijelijkheden aan de diplomatie zou kunnen berokkenen, als de zaken van Syrie; het zou zelfs kunnen geschieden, dat zij eene voor het Engelsch-Fransche bondgenootschap gevaarlijke wending namen. Van Engelands en Turkije's zijde wordt de hoop en de stellige verwachting te kennen gegeven, dat de Fransche troepen bij het verstrijken van den termijn van zes maanden, welke bij de betrekkelijke overeenkomst voor de Europesche interventie gesteld is, en dus tegen het laatst der maand April eerstkomende, Syrie zullen kunnen ontruimen. Het Fransche gouvernement daarentegen meent dat, in de tegenwoordige gesteldheid van dat land, eene zoo spoedige ontruiming hoogst bedroevende gevolgen zou kunnen hebben, en schijnt nu reeds het voornemen te hebben om een voorstel tot verlenging van dien termijn te doen."

— De Bank van Frankrijk heeft gisteren haar disconto een half per cent verhoogd en op $4\frac{1}{2}$ per cent gesteld. Deze maatregel, een gevolg van dergelijken stap, door de Bank van Engeland dezer dagen gedaan, heeft aan de Parijsche effectenbeurs de koersen iets doen dalen.

BELGIE.

Heden, Dingsdag, moet te Brussel de gewone zitting der wetgevende kamers van Belgie aanvangen. Men had stellig verwacht dat de zitting door den Koning zelven zou geopend worden, hetgeen in de twee laatst voorafgegane jaren niet geschied was. Doch gisteren morgen is door het officiele regeringsblad medegedeeld, dat » Zijne Majesteit ten gevolge eener ongesteldheid belet werd de zitting te openen."

Blijkens eene mededeeling van de *Indépendance Belge* is Zijner Majesteits ongesteldheid niet van bedenkelijken aard, maar lijdt bij aan eenen hardnekkigen hoest.

Bij gemis van troonrede zullen de kamers geene antwoord-adressen hebben te behandelen, maar terstond tot de beraadslaging over de vele in de vorige zitting aanhangig gebleven voordragten kunnen overgaan.

TURKIJE.

De *Moniteur de l'Armée*, het dagblad van het Fransche ministerie van oorlog, deelt berigten uit Beyrut van 27 October mede. Daaruit blijkt dat de Fransche bevelhebber van den togt naar het noordoosten van den Libanon terug gekomen was zonder iets uitgerigt te hebben, daar hij geene krijgsmagt genoeg had om de naar den Hauran geweken Drusen te kunnen vervolgen, en dat de Fransche troepen nu de winterkwartieren zouden betrekken.

Verder leest men daarin, dat Fuad Pascha de volksstammen van den Libanon van hun zelfbeheer beroofd en onder regtstreeksch bestuur der Porte gesteld heeft, op grond dat de Turksche overheden alzoo beter in staat zouden zijn nieuwe twisten tusschen de Drusen en de Maroniten voor te komen.

CHINA.

Blijkens eene mededeeling van de Londensche *Morning Post* heeft het Engelsche gouvernement een berigt uit China van 9 September jl. ontvangen, meldende dat de geallieerden de onderhandelingen te Tientsin afgebroken hadden en van daar naar Peking opgerukt waren, en is vervolgens een officieel berigt van 26 September ontvangen, waaruit blijkt dat de troepen der Engelsche expeditie de terugreis uit China reeds hadden aangenomen.

Hieruit maakt de *Post* op, dat er tusschen den 10den en 26sten September een voor de geallieerden voordeelig vredesverdrag moet onderteekend zijn.

NASCHRIFT.

TURYN, 12 November. De heer Farini is benoemd tot stedehouder des Konings te Napels. De Napelsche dagbladen behelzen de afscheidsproclamatie van Garibaldi aan zijne wapenbroeders. Hij zegt daarin dat hij weldra den degen weder hoopt op te vatten ter bevrijding van de Italiaansche broeders die nog onder het juk der slavernij zuchten.

Uit Gaëta zijn geene berigten ontvangen.

MARSEILLE, 12 November. Naar luid van berigten uit Napels van den 10den zou Koning Victor Emanuel den volgenden dag naar Sicilie vertrekken en den 17den van daar te Napels terugkeeren, alwaar den 18den groote feestelijkheden moesten plaats hebben. De generaal Lamarmora was belast met de reorganisatie van het leger. In zijne afscheidsproclamatie zegt Garibaldi, dat zijne wapenbroeders zich moeten gereed houden om hem andermaal te volgen, dat de nieuwe strijd waarschijnlijk in Maart zal losbarsten, en dat Italie in 1861 een millioen soldaten zal noodig hebben.

ROME, 9 November. Gisteren is een buitengewone raad der kardinalen gehouden.

ROME, 10 November (Reuters agentschap). Het blijkt thans, dat het Napelsche leger, hetwelk op pauselijk gebied de wijk genomen heeft, door zijne generaals verraden was. De Paus heeft aan hetzelve eenen onderstand van 50,000 scudi, en de Fransche generaal Goyon 80,000 rations gezonden. Die troepen worden thans over de onderscheiden provincien verdeeld en zullen later naar Napels terug gezonden worden.

WEENEN, 13 November. Het regeringsblad van heden maakt het statuut voor Tyrol bekend.

De generaal Degenfeld is thans definitief tot veldtuigmeester en minister van oorlog benoemd. Ingevolge keizerlijk besluit zijn alle tot hier toe aan onderscheiden dagbladen gegeven waarschuwingen, met de op grond der drukpersverordening daaraan verknochte wettelijke gevolgen, opgeheven.

NAPELS, 12 November. De werkzaamheden voor het beleg van Gaëta worden voortgezet. De hoop, dat die vesting zich zonder gevecht zal overgeven, is nog niet vervlogen; mogt zij niet vervuld worden, dan zal het bombardement vermoedelijk spoedig aanvangen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'SGRAVENHAGE, *den* 13*den November* 1860.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen over het wets-ontwerp betreffende de nieuwe regterlijke inrigting voortgezet.

Art. 6, luidende:

» De ambtenaren van het openbaar ministerie zijn verpligt, de bevelen na te komen, die hun in hunne ambtsbetrekking van Onzentwege worden gegeven,"

gaf aan den heer van Goltstein aanleiding om op te merken, dat dit artikel bevatte de uitdrukking van het stelsel omtrent de afhankelijkheid van de ambtenaren van het openbaar ministerie. Art. 5 ondertusschen schetste hen als organen van de wet; de bevelen hun te geven moesten zich dus gronden op de wet. Uit den inhoud van beide artikels maakte hij voor zich de gevolgtrekking in welken zin de werkkring en de handelingen van het openbaar ministerie moesten beschouwd worden. Hij voor zich erkende de tweeledige hoedanigheid, en meende dat beide zich zeer goed lieten vereenigen, doch niet op uitsluitende beschouwing van den Minister van Justitie, die hem voorkwam niet tot grondslag van hot artikel te kunnen strekken. Hij betreurde het dat het wets-ontwerp in dien zin was gewijzigd geworden, dat de leden van het openbaar ministerie nu niet onderworpen werden aan de bevelen van den procureur-generaal bij den Hoogen Raad, waardoor de eenheid en de kracht van het openbaar ministerie verbroken werd.

De heer Thorbecke oordeelde het verkeerd te zijn de zelfstandigheid van het openbaar ministerie te vermengen met de vraag over de al of niet afzetbaarheid. De afhankelijkheid moest zich niet uitstrekken tot al de deelen van den werkkring van het openbaar ministerie. Meer in het bijzonder behandelde hij de vraag omtrent de afhankelijkheid van het openbaar ministerie in verband met de aan de ambtenaren daarvan toegekende bevoegdheid om te vervolgen. Het beginsel van afhankelijkheid, gelijk het nu voorgesteld werd, was ongeveer reeds gevestigd in 1827. Hij beschouwde het te zijn niet het resultaat van de Fransche wetgeving, maar dat der praktijk van het Keizerrijk; eene gedachte overgenomen door den toenmaligen Minister van Justitie hier te lande, en hiermede aangenomen in een tijd van gedurige twisten met de burgers en autoriteiten der zuidelijke gewesten. Eene afhankelijkheid zonder maat kon hij niet goedkeuren; de wet moest ook kunnen werken in bewogen tijden; daarin moest het niet van eenen Minister afhangen al of niet te vervolgen; van zoodanige handelwijze waren onheilen te wachten. Matige afhankelijkheid was wenschelijk, maar het Ministerie van Justitie mogt niet te veel in dit opzigt in handen hebben. De Minister had gewezen op twee waarborgen: 1º. de ministeriele verantwoordelijkheid. Hieromtrent wenschte hij te vernemen hoe in deze zaak die moest werken? Wilde men interpelleren dan moest men een blijk hebben van de tusschenkomst van het Ministerie, en deze zou in den regel in het geheim geschieden. En al was dit zoo niet, dan zou men zich kunnen verschuilen achter de verklaring dat de belangen van den Staat verboden mededeelingen te doen. De tweede waarborg, volgens den Minister, stond in art. 31 van het Wetboek van Strafvordering: een voorschrift waarvan hij de kracht in verband met dit artikel der wet niet inzag. De bevelen behoefden wel niet te strijden met de wet, maar het gold hier de vraag of er niet of wel moest vervolgd worden. Deswege kon verschil van meening bestaan, en men kon zich door politieke drijfveren of bedenkingen laten leiden.

De heer Wintgens behandelde mede de vraag van de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie. In het artikel zag hij eene soort van tusschenstelsel. De vraag was eenigzins beslist na de verwerping van het amendement van den heer Heemskerk Az. op art. 5. Daarmede was een deel van den werkkring van het openbaar ministerie vervallen. Dit had hij betreurd, in het belang van hen die zich niet verdedigen konden. Die opheffing was het gevolg van de wijze waarmede het beginsel soms was in praktijk gebragt. Voor een goed deel was nu de arbeid van het openbaar ministerie met betrekking tot de burgerlijke regtspleging opgeheven. Hierbij trad hij in eenige beschouwingen omtrent den werkkring van het openbaar ministerie in strafzaken, en over de vraag in hoever het al dan niet afhankelijk van de Regering moest wezen. Algeheele vrijheid van het openbaar ministerie hierin achtte hij bedenkelijk, vooral in moeijelijke oogenblikken; daarbij zou ook de eenheid in de strafregtspleging gevaar kunnen loopen. Onderwerping aan hooger gezag was, meende hij, noodig.

De heer de Brauw was van meening dat het openbaar ministerie afhankelijk moest zijn van het Gouvernement, dat bragt de ministeriele verantwoordelijkheid mede. Hij was niet van oordeel, gelijk de heer Thorbecke, dat in bewogen tijden de Minister niet het regt moest hebben om al dan niet te doen vervolgen; eenheid van vervolging zou bij dat regt meer gewaarborgd worden dan vrijheid van handelen aan het openbaar ministerie te geven. Ook was hij het met denzelfden heer niet eens, dat de waarborg in de ministeriele verantwoordelijkheid zonder kracht zou blijven. In bewogen tijden zou de betrokken Minister wel inlichtingen geven; art. 89 der Grondwet, als verzwakking van dien waarborg, meende hij, kon hier bij de beslissing van het beginsel niet gelden. Hij was niet de meening toegedaan, dat de procureur-generaal bij den Hoogen Raad het hoofd van het openbaar ministerie zou zijn; deze waren de procureurs-generaal bij de hoven onder den Minister van Justitie. De procureur-generaal bij den Hoogen Raad was niet geroepen om bevelen te geven, maar om de rigtige toepassing der wet te bevorderen.

De Minister van Justitie begon met het stelsel in de wet, met betrekking tot den stand van het openbaar ministerie te verduidelijken. Dat was gelegen in artt. 5 en 6, in verband met art. 11, betreffende de afzetbaarheid. Tweeërlei hoedanigheid hadden de ambtenaren van het openbaar ministerie niet; zij waren afhankelijk en afzetbaar. Het eene kon zonder het andere niet gedacht worden; onafhankelijkheid met afzetbaarheid ging niet te zamen; onafhankelijkheid van karakter wel; maar ongehoorzaamheid moest zich kunnen oplossen in de toepassing van afzetbaarheid. Onafzetbaarheid zou de afhankelijkheid verzwakken. Het openbaar ministerie als vertegenwoordiger van het openbaar gezag moest afzetbaar en afhankelijk zijn. De regter was onafzetbaar om zijne onafhankelijkheid tegenover de Regering te verzekeren. Dat beginsel was dan ook in de wet gehuldigd. Wat men uit het standpunt van den procureur-generaal van den Hoogen Raad en van diens handelingen had geargumenteerd, kon omtrent het door hem voorgedragen stelsel niet gelden. Er was herinnerd aan het gebeurde van 1827 in dat opzigt. Voor zoo ver hij wist waren in de Fransche organisatie de ambtenaren van het openbaar ministerie ook afhankelijk en afzetbaar. In Belgie was dat het geval. Ook hij was tegenstander van onbeperkte afhankelijkheid zonder waarborgen.

Tweeërlei waarborg was er, meende hij: de ministeriele verantwoordelijkheid en het toezigt van den strafregter. De ministeriele verantwoordelijkheid was tweeërlei, politieke en strafregtelijke; de eerste zou werken door het regt van interpellatie; had de Minister tegen het algemeen belang bevolen niet te vervolgen, dan zouden de gekwetste belangen zich bij de Staten-Generaal wel doen hooren; geheim konden die handelingen alzoo niet blijven. Achter art. 89 kon de Minister zich verschuilen, maar dat was een argument tegen de reserve omtrent de ministeriele verantwoordelijkheid in het algemeen. Ook de strafregtelijke ministeriele verantwoordelijkheid was geregeld blijkens de daaromtrent bestaande wetgeving; de Hooge Raad zou daarbij over verzuim of verkeerde handelwijze van den Minister oordeelen. Bij onze regterlijke magt was de waarborg tevens gegeven om tegen misbruik te waken. De betrokken artikelen in het Wetboek van Strafvordering daartoe niet voldoende zijnde, zou hij gaarne medewerken om die te herzien. De krachteloosheid dier artikelen kon hij echter niet toegeven; geene Regering was daarbij in staat eene regtsvervolging te stuiten; tegen partijdigheid van de zijde der Regering was daarbij gewaakt. Bij verwerping van het art. 6 der wet zouden de gevaren, waarop nu gewezen was, niet opgeheven zijn. Wanneer het openbaar ministerie, als uitvoerder der wet beschouwd, de wet misbruikt, dan had men geene voldoende waarborgen. Hij meende dat zijn stelsel in het belang der maatschappelijke orde noodig was; de Staat moest de middelen in handen hebben om dat te verzekeren.

De heer Thorbecke beantwoordde den heer de Brauw en den Minister van Justitie. Hij had absolute afhankelijkheid bestreden, maar hij was geen vijand van matige afhankelijkheid. Met betrekking tot de ministeriele verantwoordelijkheid had hij geen betoog tegen art. 89 der Grondwet gevoerd. Hij had alleen te kennen gegeven, dat de waarborg tegen het stelsel des Ministers in de ministeriele verantwoordelijkheid niet genoegzaam werken zou. Hij wilde de onafhankelijkheid van de afzetbaarheid afgescheiden gehouden hebben; de afzetbaarheid had hij niet bestreden; bestond die, dan behoefde men de onbestemde bepaling van art. 6 der wet niet, die nergens aldus gesteld was. Nam men die op, toezigt daarop mogt niet in de wet ontbreken. De ministeriele verantwoordelijkheid was geen voldoende waarborg, omdat doorgaans de tusschenkomst der Regering niet voldoende blijken zou, om daarop eene interpellatie te gronden. Ook de overige waarborgen, waarop de Minister gewezen had, in andere wetten bestaande, achtte hij niet voldoende; vooral had hij het oog op art. 31 van het Wetboek van Strafvordering: zijn gevoelen over den inhoud van dat artikel, met betrekking tot de vraag of een regterlijk bevel boven dat des Ministers gesteld moest worden, zette hij in eenige bijzonderheden uiteen. Gaarne zou hij medewerken om een behoorlijk toezigt in de wet te helpen brengen.

De heer van Goltstein staafde nader zijn gevoelen omtrent het verband hetwelk zijns inziens tusschen de artt. 5 en 6 van het wets-ontwerp moest daargesteld worden. Die artikelen, meende hij, konden niet gescheiden worden, gelijk de Minister wilde. Uit de toepassing van zijn beginsel, het geven van bevelen binnen den kring der wet, zou moeijelijkheid kunnen ontstaan, maar dat nam niets van de waarde van het beginsel weg; de waarde daarvan kon niet wedersproken worden; en de daartegen ingebragte bezwaren achtte hij overdreven. Hij bleef bij zijn gevoelen dat de procureur-generaal van den Hoogen Raad eigenaardig aan het hoofd van het openbaar ministerie zijnde, dit laatste als één geheel te beschouwen was.

De Minister van Justitie beantwoordde nog den vorigen spreker. Hij ontkende zich alleen aan dit artikel te houden, en het voorgaande te laten glippen; hij erkende het verband tusschen beide, en daaruit volgde de onderworpenheid in de ambtsbetrekking. De door den heer van Goltstein gegeven uitlegging achtte hij alzoo onjuist. Met betrekking tot eene geregelde afhankelijkheid zou hij afwachten wat de heer Thorbecke daaromtrent nader zou voorstellen. Zijn stelsel stond ook niet in verband met het regt van abolitie, waarop in den loop der beraadslaging gewezen was. Verder verdedigde hij zijne reeds ontwikkelde meening omtrent de afhankelijkheid en afzetbaarheid van het openbaar ministerie; onafhankelijkheid stond tegenover onafzetbaarheid; hij beschouwde de door hem aangegeven waarborgen tegen misbruik als volkomen voldoende. De ministeriele verantwoordelijkheid evenzeer als art. 31 van het Wetboek van Strafvordering, als niet genoegzaam erkend, zouden, zijns inziens, juist bewerken, wat door anderen ontkend werd.

De beraadslagingen werden daarop gesloten verklaard en het artikel aan de hoofdelijke stemming onderworpen en met 47 tegen 16 stemmen aangenomen.

Artikel 7, luidende:

» De procureurs-generaal bij de geregtshoven waken, ieder in de uitgestrektheid van het regtsgebied dier collegien, voor de rigtige vervolging der misdrijven en de uitvoering der strafvonnissen.

» De bevelen, die zij daartoe geven aan de ambtenaren van het openbaar ministerie, worden door dezen opgevolgd."

werd zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Bij de behandeling van art. 8, luidende:

» Gelijke verpligting als bij het vorig artikel is bedoeld, hebben de officieren van justitie bij de arrondissements-regtbanken ten aanzien van

de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregten."
deed de heer Elout van Soeterwoude het voorstel over dit artikel te beslissen na de afdoening van art. 53. Verder gaf hij den Minister in bedenking of dit artikel niet eenige aanvulling behoefde, hetgeen de Minister van Justitie toegaf: voegende hij daarbij deze woorden:

» Het tweede lid van het vorig artikel is op dezen toepasselijk."

De heer Dullert zag niet in, waarom de beslissing over dit artikel zou moeten worden uitgesteld. Steeds zouden er ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregten noodig zijn, welke deze dan ook mogten wezen.

De heer Elout van Soeterwoude merkte op dat het artikel niet noodig zou zijn zoo die taak aan substituut-officieren bij de regtbanken wierd opgedragen. Hij vond het uitstel wenschelijk, ofschoon hij daarop niet aandrong.

De Minister van Justitie ondersteunde het denkbeeld van den heer Dullert, omdat er nog menig artikel zou volgen waarin van ambtenaren van het openbaar ministerie werd gewaagd, hetgeen tot verwarring zou leiden.

Op voorstel van den Voorzitter werd beslist over het artikel 8 te stemmen na afdoening van artikel 53.

De heer van der Linden stelde daarna voor om achter art. 8 het volgende op te nemen:

» De ambtenaren van het openbaar ministerie zijn verpligt, wanneer de collegien waarbij zij zijn geplaatst oordeelen, dat vervolging tot dusverre niet ingesteld behoorde te geschieden, aan de vordering dier collegien te voldoen om verslag te geven en de daartoe betrekkelijke stukken over te leggen.

» Zij zijn verpligt om op bevel dier collegien te vervolgen."

De heer van der Linden lichtte zijn voorstel toe, willende hij eenen waarborg vaststellen, die in de beraadslaging gegeven, maar niet in de wet opgenomen was.

De Minister van Justitie zeide geen bezwaar tegen het beginsel te hebben. Hij deed echter de vraag of eén kantongeregt een collegie was, hetgeen betwijfeld werd; doende hij die vraag, omdat in het amendement van collegien werd gewaagd. Nopens de redactie vroeg hij of het woord *behoorde* niet in *behoort*, en het woord *vordering* in *bevel* moest veranderd worden.

De heer van der Linden veranderde het amendement in den aangegeven zin, maar zag het nut niet in om daarbij van kantonregters te gewagen, geloovende hij dat deze onder de categorie van collegien begrepen moesten worden.

De Minister van Justitie maakte nog de opmerking dat het wenschelijk zou zijn het toezigt te beperken tot die zaken welke tot ieders competentien behoorden. Dit achtte hij om meer dan eene reden noodig.

De heer van Eck was het in beginsel met den heer van der Linden eens, maar gaf in bedenking om met deze bepaling te wachten tot dat de herziening van het Wetboek van Strafvordering aan de orde zal zijn. Verder wees hij op art. 73 van het Wetboek van Strafvordering dat geene beperking inhield, terwijl dit bij het amendement wel plaats had. Beter achtte hij het de zaak uit te stellen.

Op voorstel des Voorzitters werd alstoen bepaald de behandeling van dit nieuwe artikel tot morgen uit te stellen, als wanneer het amendement gedrukt aan de leden zou zijn medegedeeld.

Over art. 9, 2de paragraaph:

» Van de benoeming der regterlijke ambtenaren" in het algemeen voerde niemand het woord.

Bij art. 9, luidende:

» De leden der regterlijke magt worden door Ons benoemd."

De heer Cool zeide dit niet te kunnen goedkeuren; hij had daarbij wenschen opgenomen te zien eene bepaling omtrent het doen van voordragten van personen voor mindere collegien, herinnerende hij wat omtrent de voordragten van aanbeveling in het Voorloopig Verslag was te kennen gegeven.

De Minister van Justitie gaf te kennen, dat wanneer aanbevelingen soms nut mogten hebben, het nadeel deze verre overtrof. Om die redenen was hij van het bestaande stelsel van nominatien afgeweken.

De heer de Brauw vroeg of er dan ook geen nadeelen te verwachten waren van het stelsel der Regering, die geene voorlichting voor de benoeming van leden der mindere collegien verlangde: hij geloofde, dat de bestaande wijze van handelen hare nuttige zijde had.

Nadat de heer Cool nog het woord gevoerd en de Minister beide sprekers beantwoord had, werd art. 9 aan de hoofdelijke stemming onderworpen en daarbij met 61 tegen 4 stemmen aangenomen.

Op art. 10, luidende:

» Van eene voorgevallen vacature bij den Hoogen Raad wordt door dien Raad aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal kennis gegeven, die ter vervulling daarvan eene nominatie van vijf personen aan Ons aanbiedt, ten einde daaruit eene keuze te doen.

» De Hooge Raad, de kennisgeving doende, voegt daarbij eene door de leden, met den procureur-generaal in raadkamer vergaderd, opgemaakte aanbevelingslijst van zes personen, waarop de Tweede Kamer zoodanig acht slaat als zij dienstig oordeelt."

stelde de heer van Eck als amendement voor om het 2de lid van dat artikel te doen wegvallen. Hij herinnerde hierbij aan de beraadslagingen over het vorig artikel, geloovende hij, dat, wanneer de aanbevelingen voor mindere collegien, voor den Minister van Justitie in meer dan een opzigt onraadzaam waren, het even onraadzaam was voor de Tweede Kamer eene aanbeveling van den Hoogen Raad te ontvangen tot het opmaken harer nominatien. Het artikel gelijk het nu luidde was gelijkluidend met art. 148 der Grondwet, met bijvoeging van de 2de zinsnede, waarvan de Grondwet niet gewaagde, hetgeen hij niet goedkeuren kon.

De Minister van Justitie zag in die bijvoeging geene ongrondwettigheid. Zij was geschied omdat de Tweede Kamer bij het opmaken harer nominatien zich niet dezelfde inlichtingen kon verschaffen als de Minister, die op zijn standpunt eene goede keuze kon doen zonder voorlichting van de collegien te ontvangen.

De heer van Eck wees op de ondervinding die geleerd had dat de door de Tweede Kamer opgemaakte nominatien dikwerf van de aanbeveling van den Hoogen Raad afweken. Verder herinnerde hij dat de opmaking van nominatien voor de Algemeene Rekenkamer zonder aanbeveling van de zijde dier Kamer plaats had.

Het amendement van den heer van Eck werd daarop met 36 tegen 29 stemmen aangenomen, waarop het gewijzigde artikel zonder hoofdelijke stemming werd goedgekeurd.

Op art. 11, luidende:

» De leden van en de procureur-generaal bij den Hoogen Raad, de leden der geregtshoven en arrondissements-regtbanken, alsmede hunne plaatsvervangers en de kantonregters worden benoemd voor het leven: de overige ambtenaren van het openbaar ministerie, de griffiers en substituut-griffiers tot wederopzeggens toe, de plaatsvervangers der kantonregters voor vijf jaren."

stelde de heer Heemskerk Azn. voor, na het woord »*procureur-generaal*" in te voegen de woorden: *en advocaten-generaal*. Dit voorstel grondde zich op de omstandigheid dat de laatste dikwerf voor den eerste moeten optreden, geloovende hij niet dat eenig overwegend bezwaar tegen de aanneming van zijn voorstel gelden kon.

De heer Wintgens wees er op dat in dit artikel gewaagd werd van de onafzetbaarheid der kantonregters; stellende hij voor de woorden: »*en de kantonregters*" in den aanvang staande te doen vervallen, en voor: »*de plaatsvervangers der kantonregters*" te lezen: *de kantonregters en hunne plaatsvervangers*.

De Minister van Justitie behandelde de beide amendementen. Hij bestreed dat van den heer Heemskerk Azn., herinnerende hij wat bij de Grondwetsherziening in 1848 had plaats gehad, omtrent de daarstelling van art. 163. Bij de onafzetbaarheid van den procureur-generaal van den Hoogen Raad achtte hij, in verband met art. 23 van het wets-ontwerp, noodig de afzetbaarheid van den advocaat-generaal. De benoeming voor het leven der laatste achtte hij in vele opzigten niet wenschelijk. Het amendement van den heer Wintgens bestreed hij mede: kantonregters moesten het karakter van regters hebben, al stonden zij ook op den laagsten trap, en daartoe moesten zij voor het leven benoemd worden in verband met hunne onafhankelijkheid. Met kracht verzette hij zich tegen de aanneming van het amendement.

De heeren Heemskerk Az. en Wintgens verdedigden nader de door hen voorgestelde wijzigingen, waarop de Minister van Justitie beide sprekers beantwoordde. Daarbij werd vooral besproken de meerdere of mindere wenschelijkheid om de onafzetbaarheid der advocaten-generaal bij den Hoogen Raad en van de kantonregters aan te nemen.

De heer van Lynden verklaarde zich met het artikel te zullen vereenigen, en tegen het amendement van den heer Wintgens te zullen verklaren.

Daarna werd de beraadslaging gesloten en de beide amendementen aan de hoofdelijke stemming onderworpen.

Dat van den heer Heemskerk Azn. werd met 59 tegen 4 stemmen verworpen.

Dat van den heer Wintgens met 36 tegen 27 stemmen aangenomen.

Het gewijzigde art. 11, thans luidende:

» De leden van en de procureur-generaal bij den Hoogen Raad, de leden der geregtshoven en arrondissements-regtbanken worden benoemd voor het leven;

» De overige ambtenaren van het openbaar ministerie, de griffiers en substituut-griffiers tot wederopzeggens toe, de kantonregters en hunne plaatsvervangers voor vijf jaren;"
werd daarop zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

De Kamer heeft daarop besloten de beraadslaging op morgen voort te zetten.

In den morgen van den 13den dezer is Zijner Majesteits schroefstoomschip *Cornelis Dirks*, onder bevel van den luitenant ter zee van de 1ste klasse J. F. Koopman, van de reede van Hellevoetsluis naar zee vertrokken, ter opvolging zijner bestemming naar Curaçao.

Zijner Majesteits schroefstoomschip *Reteh*, onder bevel van den luitenant ter zee van de 1ste klasse jhr. P. H. de Kock, is den 13den dezer te Plymouth aangekomen. Alles was wel aan boord.

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul-generaal te NAPELS, is bij besluit van 2 dezer bepaald, dat de vervaltijden in alle handelsaangelegenheden met 10 dagen verlengd zijn, mits die verlenging zich niet verder uitstrekke dan tot 31 December 1860.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
13	BOVEN-RHIJN. . . .	*Keulen*,	+ 38.12	+ 2.27	8 ure	"	0.02
12	WAAL.	*Nijmegen*,	+ 8.48	+ 2.26	8 "	"	0.04
12	NEDER-RHIJN. . . .	*Arnhem*,	+ 8.53	+ 1.62	8 "	"	0.02
12	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,	+ 9.07	+ 1.70	8 "	"	0.02
11	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (brug)	+ 42.86	+ 0.62	8 "	"	0.02
11	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.34	"	8 "	"	0.03
12	BOVEN-MAAS	*Grave*,	+ 6.28	+ 1.43	8 "	"	0.06
12	NIEUWE MAAS . . .	*Brielle* H. W.	+ 0.76	"	2 u. 15 m.	0.20	"
12	NIEUWE MAAS . . .	*Brielle* L. W.	− 0.64	"	10 u. 45 m.	0.10	"

ADVERTENTIEN

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

⁂ Op aanstaanden Donderdag, den 15den November 1860, zal de gewone Audientie van den Minister van Staat en van Finantien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Gelderland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 23sten November 1860, des middags ten 12 ure, zal,

onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het gebouw van het Provinciaal bestuur te Arnhem worden Aanbesteed:

het aanleggen van twee loodregte Kribben in den Neder-Rhijn, als eene aan den Rijksvleugelberm boven het Loovéer, en eene aan den hoofddam te Westervoort, in de provincie Gelderland.

Deze Aanbesteding geschiedt bij inschrijving en opbod.

Het Bestek ligt ter lezing aan het gebouw van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Vier dagen vóór de besteding, wordt de noodige plaatselijke aanwijzing gedaan, en zijn voorts nadere inlichtingen te bekomen bij den Hoofdingenieur en den Ingenieur P. J. H. Hayward, beiden te Arnhem.

's Gravenhage, den 31sten October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

Provincie *Zuidholland*.

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 19den November 1860, des voormiddags ten 11½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de Provincie Zuidholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 10de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

het zesjarig onderhoud van de onderscheidene aan het Rijk behoorende Sluizen en Duikers, gelegen onder Gorinchem en Dalem, beginnende den 1sten Januarij 1861 en eindigende den 31sten December 1866.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Maandag vóór den dag der Besteding, des morgens om 10 ure, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. A. Beijerinck te 's Gravenhage, en bij den Ingenieur J. Dirks te Gorinchem.

's Gravenhage, 9 October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

Provincie *Zuidholland*.

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 19den November 1860, des voormiddags ten 11½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 10de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

het driejarig onderhoud van de Krib aan den Zuidoever der rivier de Lek te Gelkenes tegenover Schoonhoven, en van den daar beneden gelegen Veerstoep, ten dienste van het Ponteveer aldaar, ingaande den 1sten Januarij 1861 en eindigende den 31sten December 1863.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Dingsdag vóór de besteding, des morgens om tien ure, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. A. Beijerinck, te 's Gravenhage, en bij den Ingenieur J. Dirks, te Gorinchem.

's Gravenhage, den 10den October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

Provincie *Zeeland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 16den November 1860, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Zeeland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 11de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Middelburg, worden Aanbesteed:

het herstel en onderhoud van 's Rijks Zeeweringen te Vlissingen en Veere, benevens het onderhoud der Spuisluis in den mond der Koopmanshaven te Vlissingen, gedurende de jaren 1861, 1862 en 1863.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving per jaar.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zeeland te Middelburg, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den vierden en derden dag vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn aan het Bureau van den Hoofdingenieur van den Waterstaat jhr. J. R. T. Ortt te Middelburg, en bij den Ingenieur J. A. van Dort aldaar.

's Gravenhage, 25 October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, als:

I. Zweden.

1°. *Lichttoren op de punt van Agön.*

Het bestuur der Koninklijke Zweedsche Marine brengt ter kennis van Zeevarenden, dat een kustlichtgebouw, bestaande in het woonhuis met een daaraan verbonden *wit geverwden lichttoren*, van hout, opgerigt is op het *Oostelijk uiteinde der punt van Agön*, buitenwaarst van *Hudikswall*: op 61° 33′ 0″ *N. breedte* en op 17° 29′ 0″ *Lengte Oost van Greenwich*.

In het bovengedeelte van de op dezen toren geplaatste lantaren is gesteld een *ronddraaijend lichttoestel*, met drie verzilverde spiegels, welke, met een omloopstijd van 2 *minuten*, *drie korte, maar scherpe schitteringen* geven, over alle streken van N. N. W. *door het Noord, Oost en Zuid* tot Z. W. ½ W. op het miswijzend kompas, terwijl het overige van den verlichtingscirkel verduisterd is door de met bosch begroeide hoogten op het eiland.

Het lichtgebouw staat op eene hoogte van 60 voeten, en het licht is 35 voeten daarboven, zoodat dit 95 voeten boven de zee verheven is, en alzoo met gewone heldere nachten van het scheepsdek gezien wordt op 12 minuten afstand.

Nabij het lichtgebouw, hetwelk overigens *rood* geverwd is, zijn, om bij dag het kenmerk te verzekeren, twee bijgebouwen, het eene *rood* geverwd, het andere *wit* gepleisterd.

Het licht, dat des avonds van den 10den September ontstoken is, zal van dien tijd af branden op de voor de Rijkslichten bestemde tijden.

2°. *Licht van de Grofsmederij van Höganäs.*

Het bestuur de Koninklijke Zweedsche Marine brengt onder de aandacht der Zeevarenden, dat aan *de Grofsmederij van Höganäs*, gelegen aan de *Zweedsche kust* op 56° 11′ 50″ *N. breedte* en 12° 31′ 20″ *lengte Oost van Greenwich*, overeenkomstig met hetgeen in *Gustz van Klint's* aanwijzing tot de kaarten van *Bohusbogt* en het *Kattegat* alreeds is opgemerkt, van de schoorsteenen dier fabriek somwijlen een schijnsel zigtbaar is, hetwelk ligtelijk degenen zou kunnen van den weg brengen, die, onbekend met het vaarwater, zich van het *Kattegat* in de *Sond* (*Oresund*) zoeken te begeven; maar overmits de gezagvoerders 's nachts zoowel de lichten van *Kullen*, als van *Nackehoved* hebben tot aanwijzing van dit vaarwater, zoo zal onder behoorlijk acht geven op deze vuren, geene misgissing met opzigt tot het schijnsel van de genoemde schoorsteenen kunnen plaats grijpen.

II. Noorwegen.

Het Marine-departement te *Christiania* brengt ter kennis van zeevarenden:

1°. dat het *kustlicht* van *Tjeldö* in het ambt *Stavanger* ontstoken wordt 's avonds *den 10den Augustus*, en zal blijven branden tot *den 16den Mei*;

2°. dat de tijd, gedurende welken het voortaan zal ontstoken worden, is van den *den 15den Julij tot den 16den Mei*;

3°. dat de tijd van branden voor *Skraaven*, *Svolvaer*, *Stamsund*, *Sörvö*, en de lichten van *Glopen*, in *Lofoten*, voortaan zal zijn van *den 1sten September tot den 14den April*.

's Gravenhage. den 2den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

Provincie *Zuidholland*.

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 19den November 1860, des voormiddags ten 11½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 10de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

1°. het onderhouden van en het doen van vernieuwingen aan de Mallegatsluis, de daarover gelegen dubbele Ophaalbrug, de Sluiswachterswoning en al de tot deze Sluis behoorende werken, benevens de dubbele Ophaalbrug bij het Rabat te Gouda; ingaande den eersten Januarij 1861 en eindigende den laatsten December 1866; en

2°. het onderhouden van en het doen van vernieuwingen aan de Gouwe-sluis onder Alphen, met de daarbij behoorende dubbele Ophaalbrug, Paal- en Beschoeijingwerken, ingaande en eindigende als boven.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

De Bestekken liggen ter lezing aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Dingsdag vóór de Besteding des morgens om tien ure, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. A. Beijerinck en den Ingenieur J. F. Augier, beiden te 's Gravenhage.

De Staatsraad, Commissaris des Konings voornoemd,
v. d. Heim.

MARINE.

Openbare aanbesteding, bij inschrijving, aan 's Rijks Werf te Hellevoetsluis, op Woensdag den 21sten November 1860, des middags ten 12 ure, voor de levering van vijf Scheepskombuizen n°. 8, met de daarbij behoorende Koperen Ketels en Pannen, volgens bestek en voorwaarden, welke ter lezing liggen bij het Departement van Marine te 's Gravenhage, de Directien der Marine te Amsterdam en Vlissingen, het Kantoor van Aanneming te Rotterdam en bij den Hoofdingenieur van voorschreven Werf, bij wien, tevens van heden af, alle verdere inlichtingen (in persoon, doch niet bij geschrifte) kunnen verkregen worden.

De Inschrijvingsbiljetten zullen, behoorlijk gesloten, en gezegeld, met vermelding van de aannemingssom in schrijfletters, en de namen der borgen, uiterlijk op bovengemelden dag, en uur ter Secretarie van 's Rijks Werf

te Hellevoetsluis behooren ingeleverd te worden; wordende na dien tijd geene meer aangenomen.

Hellevoetsluis, den 8sten November 1860.

De Directeur en Kommandant der Marine,
B. G. ESCHER.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Ingevolge arrest van den Hoogen Raad der Nederlanden, van den 30sten October 1860, op het Extract den 5den November 1860 behoorlijk gratis geregistreerd, roepen *Willem van den Bor* en *Aaltje van den Heuvel*, Echtelieden, wonende te Nijkerk, provincie Gelderland, de bloedverwanten van gemelde *Aaltje van den Heuvel* op, om, binnen drie maanden sedert deze aankondiging, te verschijnen voor den Edel Achtbaren Heer Kantonregter te Nijkerk, ten einde te worden gehoord op en hunne belangen in te brengen jegens een verzoek, dat gemelde Echtelieden aan Zijne Majesteit den Koning hebben ingediend om voor hunnen Zoon *Hendrik*, geboren te Barneveld den 12den October 1843, Brieven van Wettiging te mogen erlangen; hebbende zij verzuimd dien Zoon bij hunne Huwelijksvoltrekking te wettigen.

*** Op heden, den achtsten November des jaars 1800 zestig, ten verzoeke van *Jantje Jacobs Noordkamp*, van beroep Slaapsteêhoudster, wonende te Harlingen, echtgenoot van na te noemen *Rommert Sytzes de Jager*, aan wie bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, in dato dertien December 1800 negen en vijftig, behoorlijk geregistreerd, het regt is verleend om ten deze gratis te procederen, en uit kracht van het verlof verleend bij Vonnis van evengemelde Regtbank, in dato drie en twintig October 1800 zestig, insgelijks behoorlijk geregistreerd, tot het doen eener derde openbare Dagvaarding, domicilie kiezende ten kantore van den Heer Mr. *Æmilius Marcellus de Swart*, Procureur bij het Provinciaal Geregtshof van Friesland en de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, wonende aldaar, welke ook als zoodanig voor mijne Requirante blijft occuperen,

Heb ik *Reitze Bloembergen Santee*, eerste Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, wonende aldaar in letter G, n°. 7,

ten *derden male* Gedagvaard:

Rommert Sytzes de Jager, van beroep Buitenvaarder, laatst gewoond hebbende te Harlingen, doch thans afwezeg, en dienvolgens mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, terwijl een gelijkluidend Exploit is geschied en aangeplakt geworden aan het Gemeentehuis te Harlingen, waar Gedaagde zijne woonplaats had, en ik Deurwaarder een tweede afschrift van dit Exploit, alsmede van het Vonnis, houdende verlof tot het doen dezer derde openbare Dagvaarding, aan den Heer Officier van Justitie bij genoemde Regtbank heb overgeven, welke mijn origineel exploit met *gezien* heeft geteekend, en voorts nog bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant*, als daartoe speciaal aangewezen,

Om na verloop van drie maanden en alzoo op Dingsdag den negentienden Februarij 1800 een en zestig, des voormiddags ten tien ure precies, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, zitting houdende in het Paleis van Justitie aldaar; — ten einde:

aangezien de Eischersche met Gedaagde is gehuwd te Harlingen in den jare 1800 drie en veertig;

aangezien Gedaagde op den 23sten October 1852 als Matroos is vertrokken op het Nederlandsch Galjootschip, *de Onderneming*, gevoerd door schipper *S. Tilma*, met bestemming naar Osterisoër in Noorwegen;

aangezien gezegd schip, noch eenig lid der bemanning de plaats van deszelfs bestemming heeft bereikt en nimmer eenig berigt van Gedaagdes leven of dood is ingekomen;

aangezien Gedaagde is vertrokken zonder volmagt tot het beheer zijner zaken te hebben achtergelaten;

aangezien er sedert het vertrek van Gedaagde reeds meer dan vijf jaren zijn verloopen;

aangezien de Eischersche er belang bij heeft dat het vermoedelijk overlijden van Gedaagde bij Vonnis worde uitgesproken, tot het aangaan van een tweede huwelijk;

aangezien Gedaagde noch iemand zijnentwege is verschenen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank, om van zijn aanwezen te doen geblijken op de tweede openbare Dagvaarding, tegen denzelve naar voorschrift der wet beteekend, op den 10den Julij 1800 zestig, behoorlijk geregistreerd, en geplaatst in de *Nederlandsche Staats-courant*;

aangezien dienvolgens bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, in dato drie en twintig October 1800 zestig, aan de Eischersche verlof is verleend tot het doen eener derde openbare Dagvaarding, loopende op eenen termijn van drie maanden,

Mitsdien aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen geblijken, den Gedaagde tevens aanzeggende dat ingeval noch de Gedaagde noch iemand voor hem op deze derde Dagvaarding mogt opkomen en alzoo niet behoorlijk van zijn aanwezen mogt blijken, door mijne Requirante zal worden geconcludeerd daartoe, dat bij Vonnis van evengemelde Regtbank zal worden verklaard dat er Regtsvermoeden bestaat van Gedaagdes Overlijden sedert den 23sten October 1800 twee en vijftig, en zulks tot bekoming van verlof tot het aangaan van een tweede huwelijk.

De kosten zijn niets.

R. BLOEMBERGEN SANTEE.

Gezien bij Ons Officier van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden. (Get.) *J. Herman Albarda*, Substituut.

En debet geregistreerd te Leeuwarden, acht November 1800 zestig, deel 42, folio 142 recto, vak 1; twee bladen, geen renvooi. Verschuldigd voor regt f 0.80, voor 38 opcenten f 0.30 5, te zamen een gulden tien en een tweede cent. De Ontvanger, (get.) *van Nooten*.

[Kosteloos.]

*** Op heden, den achtsten November 1800 zestig, ten verzoeke van *Sybrand van Kammen*, Mr. Bakker, wonende te Harlingen, als in huwelijk hebbende *Trijntje Roelofs Posthuma*, zonder beroep aldaar; 2°. *Roelof Houbein*, Gardenier, als in huwelijk hebbende *Janna Elisabeth Posthuma*, zonder beroep aldaar; 3°. *Jacobus Houbein*, Gardenier; aldaar in Huwelijk hebbende *Hendrika Posthuma*, zonder beroep aldaar; 4°. *Vroukje Posthuma*, meerderjarig, ongehuwd, Dienstmeid aldaar, 5°. *Roelof Roelofs Posthuma* Junior, vroeger minderjarig en onder voogdij van zijnen Vader *Roelof Roelofs Posthuma* Senior, hier na te noemen, thans meerderjarig, zonder beroep, wonende aldaar; 6°. *Roelof Roelofs Posthuma* Senior, Hovenier, wonende te Harlingen, in hoedanigheid van Vader en wettig Voogd over zijne minderjarige Kinderen *Janna* en *Simon Posthuma*, bij zijne wijlen Huisvrouw *Toekje Hendriks van der Werf* in echte verwekt, uit kracht van het verlof, verleend bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, in dato drie en twintig October 1800 zestig, behoorlijk geregistreerd, domicilie kiezende ten Kantore van den Heer Mr. *Æmilius Marcellus de Swart*, Procureur te Leeuwarden, welke ook als zoodanig voor dezelven blijft occuperen,

Heb ik *Reitze Bloembergen Santee*, Eerste Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, wonende aldaar in lit. G, n°. 7,

ten *derden male* Gedagvaard:

Jan Cappen van der Werf, Stuurman, laatst gewoond hebbende te Harlingen, doch thans afwezig, en alzoo mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname Deur der Vergaderplaats van de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, terwijl gelijkluidend Exploit is geschied en aangeplakt geworden aan het Gemeentehuis te Harlingen, en door mij Deurwaarder afschrift is gelaten van dit exploit, alsmede van het Vonnis, houdende verlof tot het doen dezer derde openbare Dagvaarding, aan den Heer Officier van Justitie bij meergenoemde Regtbank, welke het origineel met *gezien* heeft geteekend, en voorts nog bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant* en de *Leeuwarder Courant*, als daartoe speciaal aangewezen,

Om na verloop van eenen termijn van drie maanden, en alzoo op Dingsdag den negentienden Februarij 1800 een en zestig, des voormiddags ten tien ure precies, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, zitting houdende in het Paleis van Justitie aldaar; — ten einde:

aangezien Gedaagde op den 8sten October 1855 als Stuurman op het Nederlandsch Kofschip *de Neptunus*, schipper *Jan H. Cappen*, van Newcastle is vertrokken naar Harlingen met eene lading steenkolen, zonder bij zijn vertrek eene volmagt te hebben achtergelaten of orde te hebben gesteld op het beheer zijner zaken;

aangezien Gedaagde echter met dat Schip aldaar niet is aangekomen en sedert dien tijd nimmer eenig berigt is ingekomen van hetzelve of van deszelfs equipage;

aangezien Gedaagde alzoo waarschijnlijk bij die gelegenheid in de golven is omgekomen;

aangezien er sedert dien datum meer dan drie jaren zijn verloopen zonder dat eenig bewijs is ingekomen van deszelfs aanwezen of overlijden;

aangezien de Eischers, als Erfgenamen naar de wet van Gedaagde, er belang bij hebben dat bij Vonnis der Regtbank worde verklaard dat er Regtsvermoeden bestaat van het Overlijden van Gedaagde;

aangezien Gedaagde, noch iemand van zijnentwege is verschenen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, om van zijn aanwezen te doen geblijken op de tweede openbare Dagvaarding tegen denzelve, naar voorschrift der wet beteekend op den tienden Julij 1800 zestig, behoorlijk geregistreerd, en geplaatst in de *Nederlandsche Staats-courant* en de *Leeuwarder Courant*;

aangezien bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, in dato drie en twintig October 1800 zestig, behoorlijk geregistreerd, aan de Eischers verlof is verleend tot eene derde openbare Dagvaarding, loopende op een termijn van drie maanden,

Mitsdien aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde tevens aanzeggende, dat, ingeval noch hij zelf, noch iemand voor hem op deze derde Dagvaarding mogt opkomen en alzoo van zijn aanwezen ten dienenden dage niet behoorlijk mogt geblijken, door mijne Requiranten zal worden geconcludeerd, dat bij Vonnis van evengemelde Regtbank zal worden verklaard dat er Regtsvermoeden van Gedaagdes Overlijden bestaat en zulks sedert den 8sten October 1800 vijf en vijftig.

De kosten zijn, buiten de zegels, vier gulden vijf en zestig een tweede cent.

R. BLOEMBERGEN SANTEE.

Exploit . . .	f 0.75	Gezien bij mij Officier van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, (Get.) *J. Herman Albarda*, Subst.
Schrijfl. . .	1.20	
Aanpl. . . .	0.30	
Visa.	0.30	Geregistreerd te Leeuwarden, acht November 1800 zestig, deel 42, folio 141 verso, vak 9; twee bladen, een renvooi. Ontvangen voor regt f 0.80, voor 38 opcenten f 0.30 5, te zamen een gulden tien een tweede cent. De Ontvanger, (get.) *van Nooten*.
Regist. . . .	1.10 5	
Zamen. .	f 4.65 5	

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

DINGSDAG 13 NOVEMBER 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. Werkelijke Schuld.	2 1/2	63	63 5/16	
Dito dito	3	75 [illegible]		
Dito dito	4	97 [illegible]/8	97 [illegible]/16	
Handel-maatschappij		129 [illegible]/8		
SPANJE	1 1/4	40 [illegible]/8		
Binnenlandsche	3	47 3/4		
PORTUGAL, oude. .	3	44 [illegible]/16		
RUSLAND, oude . . .	5	101 7/8		
Nieuwe	5			
Hope	4	77 [illegible]/16		
Stieglitz	4	77 7/16		
Dito, 5de serie . .	5	88 1/16		
Dito, 6de serie . .	5	96 1/4	96 3/8	
Leening 1860 . . .	4 1/2	89 3/4		
OOSTENRIJK, Metalliek	5	46 7/16	46 5/8	46 9/16
Dito	2 1/2	25		
Zilveren	5	67 9/16	68	
Nationalen	5	53 9/16	53 3/4	53 11/16

LONDEN, Consols. .	93 3/8	ANTWERPEN, Metalliek.	56 1/2
Spanje	40 3/4	Spanje	48 5/8
PARIJS, Fr. rente . . .	70.15	WEENEN, Metalliek. . .	66.80
Spanje	48 3/4	Wissel Londen. . . .	133.80

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.